

SKUP 2018: Metoderapport

Unge Høyre-lederens fall og håndteringen av varslene mot ham

LØRDAG 13. januar 2018
Uke 2 - Nr. 13 - 198. årgang - Løsningskr 45
000
(Levert hjem fra kr 10.
Bestill på ap.avisabn.000)

DEN ELLEVILLE HISTORIEN
Straffedømt tre ganger, flere ganger personlig konkurs, vært i minst 15 sivile tvister, internasjonalt etterlyst og nå tiltalt for hallikvirksomhet.
Møt storsvindleren Rolf Jacobsen (65).
LØRDAG - DEL 2 - SIDE 4-10
FOTO: DALE S. AMUNDSON

HVERDAGSLIG SENSASJON
«Det står ikke i avisen at fru Nilsen går ble forsiktig snudd fire ganger i sengen for å forebygge liggesår.»
LES HALVOR HEGTUN - DEL 2 - SIDE 11

FORBRUKERÅDET TAP MOT DNB
- Dette er en trist dag for norske fondssparere
NYHETER - DEL 1 - SIDE 6

I 2013 ble Unge Høyre varslet om at Kristian Tonning Riise hadde seksuell omgang med svært beruset 16-åring på partiarrangement. Tre måneder senere ble han valgt til leder i Unge Høyre.
NYHETER - DEL 1 - SIDE 6-8

ARWA MAHDAWI
«Ivanka Trump vil bli USAs første kvinnelige president. Kanskje er hun det allerede.»
KRONIKK - DEL 2 - SIDE 34-35

WIND-SJEF I SYRIA
Elizabeth Hoff ville ta imot liv, men endte med død og elendighet.
PORTRETTETT - DEL 2 - SIDE 12-15

ROMMER ADAM SCHANBERG
Spyttet på, skjelt ut og klar med nytt show
LØRDAG - DEL 2 - SIDE 30-33

OSIS KLEIN (17)
Fra skolebenk i Trondheim til Auschwitz
LØRDAG - DEL 2 - SIDE 16-20

Varsler ble Kristian Tonning Riise valgt leder av Unge Høyre. - Det var for tette m advarte.
NYHETER - DEL 1 - SIDE 22-23

Stortingets oppussing: 70 mill. er blitt til 2320
NYHETER - DEL 1 - SIDE 10-11

- InterCity-timeplanen kan holde
«Jeg forventer at bane for vår målsettingene, sier samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen.»
NYHETER - DEL 1 - SIDE 10-11

Venne-nettverket måtte takle varslene
NYHETER - DEL 1 - SIDE 6-9

Frank Rossavik: Moderat islam er blitt en luftspilling
KOMMENTAR - DEL 1 - SIDE 2-3

SOM VED DIN SIDE STÅR
Kvalitetsprodukter varer akkurat ut.
VELKOMMEN TIL BRYLLUPSMESSE 3. MARS!
GLASMAGASINET
STORØYTT-0410

Aftenposten

Robert Gjerde
Marita E. Valvik
Thea Storøy Elnan
Nina Selbo Torset

Aftenposten

Innledning

«Metoo-kampanjen har gitt grunnlag for refleksjon, og jeg er blitt konfrontert med at medlemmer i Unge Høyre ved flere anledninger har reagert på min atferd.

Jeg vil understreke at det ikke foreligger noen varsler og at jeg aldri med vilje har forsøkt å oppføre meg ufint mot noen, men erkjenner at jeg ved flere anledninger har utvist for dårlig dømmekraft og blitt konfrontert med det.»

Med denne Facebook-posten gikk Kristian Tønning Riise av som leder i Unge Høyre rett før midnatt 10. januar i 2018.

Han tok regien på sin avgang. Unge Høyres generalsekretær Maria Barstad Sanner hadde planlagt å sende ut en pressemelding neste morgen med avgjørelsen. Pressemeldingen var utarbeidet i samarbeid med Høyres kommunikasjonssjef.

Riise, Sanner og Høyres generalsekretær John-Ragnar Aarset var overfor flere medier dagen etterpå tydelig på at de *ikke hadde fått* og *ikke kjente til* noen varsler mot Riise.

Det samme dempede budskapet hadde Høyre-leder og statsminister Erna Solberg formidlet, på sin halvårlege pressekonferanse rett før jul, tre uker tidligere. Da lå Arbeiderpartiet nede for telling som følge av Trond Giske-saken. En av tingene statsministeren sa, var at Høyre hadde gode rutiner og regler for å håndtere seksuell trakassering.

Dette bildet skulle snart endre seg.

1. #Metoo i politikken

I oktober 2017 avslørte New York Times at den profilerte filmprodusenten Harvey Weinstein hadde stått bak omfattende seksuell trakassering av kvinner over lang tid. Under emneknaggen #metoo fortalte kvinner og menn, i sosiale medier verden over, om uønsket seksuell oppmerksomhet og seksuell trakassering.

I Norge jobbet Aftenposten og flere andre medier høsten 2017 med å ettergå rykter og påstander om norske politikere.

Siden midten av november hadde vi i Aftenposten jobbet særskilt med å avdekke mulige #metoo-saker i ungdomspartiene. Dette er et miljø der aldersforskjellen tradisjonelt har vært stor mellom ledere og mange i medlemsmassen.

Den første artikkelen som knyttet norsk politikk til #metoo var Aftenpostens oppslag 5. desember der KrFU-politiker Julia Sandstø fortalte om opplevelser av seksuell trakassering i KrFU.

Den neste saken kom i Dagens Næringsliv 13. desember og omtalte påståtte varsler mot Aps nestleder Trond Giske. 7. januar gikk Giske av som nestleder, også dét med en melding på Facebook.

Under arbeidet med trakasseringssaken i KrFU i siste del av november, kom det inn mange tips om påstått seksuell trakassering i andre ungdomspartier. Spesielt ble vi tipset om miljøet i og rundt Unge Høyre.

Det ble beskrevet et miljø med asymmetriske maktforhold, der karismatiske ledere, ofte betydelig eldre enn mange av medlemmene, utnyttet unge jenter. Det var snakk om skjenking av yngre jenter, kombinert med aggressiv sjekking.

Mange av tipsene handlet om påstått problematisk adferd fra daværende Unge Høyre-leder, stortingsrepresentant Kristian Tønning Riise.

Da Erna Solberg holdt sin avsluttende pressekonferanse rett før jul i 2017, satt vi med mye informasjon om varsler mot Riise. I tillegg hadde vi mottatt påstander og tips om seksuell trakassering knyttet til flere andre navngitte politikere og ansatte i Høyre og Unge Høyre.

Vi forsto med ett at Erna Solberg var uvitende om de svært alvorlige påstandene mot Riise og andre i Høyre/Unge Høyre.

2. Det tok av - og vi endret fokus

I morgentimene 11. januar, dagen etter Riises Facebook-post, vanket det ros til stortingsrepresentanten fra Hedmark, blant annet på sosiale medier, for selvinnsikten og ansvarligheten han viste ved å trekke seg uten at det forelå varsler mot ham.

Det skulle snart snu.

11. januar klokken 14.26 publiserte Aftenposten den første saken:

«Unge Høyre fikk minst tre varsler om Kristian Tønning Riise. Det første varslet kom allerede i 2013.»

Samme kveld og i dagene som fulgte, publiserte vi en serie saker som blant annet avslørte at fylkeslag ikke lot Riise være alene med unge jenter, at Unge Høyre ble varslet om en svært alvorlig seksuell episode i 2014 og nye varsler i Høyre.

På fire dager var saken snudd på hodet. Og Riise ble sykmeldt.

Riises helsetilstand ble tatt med inn i vurderingene om hva som skulle publiseres og hvordan sakene skulle presenteres. Dette ble viktig da vi diskuterte dimensjonering, bildebruk og detaljnivå.

Det var også et poeng at det store alvoret i saken nå var etablert.

Noen timer etter at Aftenposten 11. januar avslørte at det forelå flere varsler mot Riise, tok Solberg selvkritikk. I en pause under regjeringsforhandlingene på Jeløya samme kveld sa hun at partiet nå skulle undersøke hvorfor varsler mot Riise ikke var blitt fulgt opp. Hun sa også at dette var «en veldig lei sak, både for Riise og Høyre».

Da Erna Solberg presenterte den nye treparti-regjeringen seks dager senere, beklaget hun disse uttalelsene.

Høyre hadde da fått inn 15 varsler, 10 av dem på Riise. Dette er en stor kontrast til 11. januar, da Høyre offentlig sa at de ikke hadde fått et eneste varsel.

– Jeg har sagt ting jeg gjerne skulle ha latt være usagt om hvem denne saken var lei for, sa Erna Solberg da.

I løpet av perioden fra januar til mars 2018 fikk Høyre inn 35 varsler mot 21 personer i Høyre og Unge Høyre. 11 av varslene knyttet seg til den tidligere Unge Høyre-lederen. Flere av disse var vi også tipset om.

Aftenposten hadde informasjon om syv varsler eller hendelser knyttet til Riise.

Men på grunn av sykmeldingen og etter grundige diskusjoner internt valgte vi fra 14. januar å endre fokus og se på det større bildet. Vi rettet ikke lenger blikket mot Riise og hendelser knyttet til ham.

Vårt fokus ble *andre politikere* i Høyre og Unge Høyre, *håndteringen* av varslene og *systemkritikk*.

3. Videre avsløringer

Avsløringene vi publiserte de neste dagene, viste at noe skurret i partiet og ungdomspartiet. Det viste seg at det var kommet varsler så langt som inn til valgkomiteene. I frykt for at varslene skulle oppfattes som et spill i en maktkamp, samtidig som Riise avviste alle påstandene, innstilte valgkomiteene på at Riise skulle bli leder av ungdomspartiet. Dette skjedde begge gangene han ble valgt til leder, både i 2014 og 2016.

Samtidig viste det seg at flere fylkeslag fotfulgte Riise når han kom på besøk. Møre og Romsdal Unge Høyre nektet Riise å besøke fylkeslaget i hele hans periode som leder. Denne informasjonen ble ikke delt med andre fylkeslag.

Vi fortalte også om hvordan alkohol ble servert til mindreårige, hvordan varsler ikke ble fulgt opp, hvordan varsler ble til rykter og dermed vanskeligere å forholde seg til, at de som konfronterte Riise ble stående alene med enkeltpisoder, uten mulighet til å begripe omfanget av saken. Det ble avdekket en systematisk svikt i Høyre og Unge Høyre som fikk store konsekvenser for sårbar ungdom.

Den siste saken i vår avsløring kom 24. februar og handlet om venne-kulturen i partiet. «Rakfisklag, fester og dromedar-tur: Flere av dem som håndterte opplysningene om Kristian Tonning Riise var også hans gode venner», ble tittelen på saken.

Denne saken viste tette relasjoner, vennskap, reiser og fester. Dette er elementer som hver for seg, eller sammen, kan forklare hvorfor Riise i 2014 ble valgt som leder, og i 2016 ble gjenvalgt, til tross for flere personer, inkludert to valgkomiteer, kjente til varsler mot Riise.

Saken, som ble publisert 24. februar, ble et punktum for den gravende delen av dette prosjektet. Gruppen med journalister som hadde jobbet daglig sammen, ble oppløst.

4. Slik jobbet vi

4.1 Innledende fase

Vi gikk for alvor inn i tipsene mot Riise og andre i Høyre/Unge Høyre i begynnelsen av desember 2017 etter at vi 5. desember publiserte en større sak om trakassering i KrFU.

Det ble etablert en gruppe på tre journalister, Robert Gjerde, Marita E. Valvik og Thea Storøy Elnan. Disse jobbet sammen under ledelse av en nyhetsleder. Senere ble gruppen utvidet med en fjerde journalist, Nina Selbo Torset.

Tipsene om personer i Høyre og Unge Høyre som vi hadde fått inn, ble tatt frem igjen. De gjaldt flere personer og flere påståtte hendelser. Vi startet arbeidet med å systematisere tipsene og kartlegge nettverket rundt de personene vi hadde fått tips om. Deretter begynte vi arbeidet med å ta direkte kontakt med personer som kunne knyttes til påståtte hendelser.

Vi gjorde straks den erfaringen at svært mange personer hadde sett og hørt mye. Likevel var det utfordrende å få konkrete og håndfaste holdepunkter om seksuell trakassering eller overgrep. Dette var i en tidlig fase av #metoo-bølgen i Norge, og ryktene florerte, ikke bare i politikken, men i flere miljøer.

Vi skjønnte raskt at dersom vi skulle komme i nærheten av å vurdere publisering av noe av det materialet vi hørte om, så måtte vi ha *førstehåndskilder*. Noen som angivelig hadde opplevd seksuell trakassering eller overgrep, eventuelt personer som hadde vært så tett på en situasjon at de med troverdighet kunne ha en oppfatning av hendelsen.

Etter få dager startet arbeidet med å forsøke å få direkte kontakt med antatte fornærmede. For å komme tett på disse kildene, måtte vi etablere trygghet. Vi måtte sørge for at de kunne snakke åpent om det som angivelig skulle ha skjedd, og at de fikk eie sine egne historier. Skulle noe publiseres, så ville ikke det skje uten at kildene hadde samtykket. I første omgang var vi kun i en innsamlingsfase.

Den første kontakten ble tatt gjennom telefon, enten en samtale eller SMS, eller begge deler.

Flere saker vi fikk tips om, kom fra venner eller nærstående til angivelige ofre. Ved noen tilfeller ba vi disse om å oppfordre fornærmede til å ta kontakt med oss. Det lyktes vi med noen ganger. Det gjorde det første møtet med en førstehåndskilde lettere og tryggere for fornærmede, tror vi.

Det neste skrittet var å møte kildene direkte, for slik å skape større trygghet. Noen foretrakk et møte ansikt til ansikt, mens andre mente telefonen ga dem størst trygghet og kontroll. Vi sendte også SMS-er i etterkant, der vi forklarte hva en bakgrunnssamtale betyr, at det ikke var det samme som et intervju, og at vi alltid beskytter kildene våre.

Dette viste seg å være viktig. I ettertid har det kommet frem at mange unge ikke er kjent med sjargongen vi journalister og mer erfarne kilder bruker, eksempelvis bakgrunnssamtaler, kildebeskyttelse, sitatsjekk, osv. Å skape denne tryggheten, særlig for dem som satt i svært sårbare situasjoner, gjorde at flere åpnet seg og delte historiene sine med oss. I tillegg uttrykte flere av kildene som fortalte om egne erfaringer, et ønske om en viss kontroll over saken. De var stresset i forkant av publisering, og det ble derfor ekstra viktig å gi kilder oppfølging underveis. For eksempel ved å gi informasjon om publiseringstidspunkt, endelig utforming av saken og generelle oppdateringer på arbeidets status.

4.2 Krav om dokumentasjon

Samtidig var det avgjørende for oss at påstandene ble *dokumentert* og *verifisert* så langt det lot seg gjøre. Flere fornærmede reagerte først på dette, men skjønnte etterhvert at dette ikke handlet om at vi ikke trodde på dem eller deres historie.

I flere av sakene forelå det overraskende mye dokumentasjon gjennom blant annet bilder og lydopptak av samtaler. Et typisk eksempel er digital og sporbar kommunikasjon mellom fornærmede og påstått overgriper på det aktuelle tidspunkt og i tiden etter en hendelse. Dette er ikke bevis for at et overgrep hadde funnet sted, men det sannsynliggjorde fornærmedes forklaring.

Dette gjorde oss også i stand til å legge vekk noen saker og konsentrere oss om de mest alvorlige hendelsene.

Allerede før jul, og altså før Erna Solbergs omtalte pressekonferanse 19. desember, satt vi med et materiale med flere alvorlige påstander: Fra det som kan kalles aggressiv sjekking, til det som kunne karakteriseres som påstander om seksuelle overgrep, hvis vi skulle legge fornærmedes versjon til grunn. Samtlige fornærmede var kvinner.

Personene som ble anklaget, var mannlige politikere og ansatte i både Unge Høyre og Høyre. Samtlige påståtte hendelser kunne tidfestes til tiden da disse personene var tilknyttet ungdomspartiet.

4.3 Etske utfordringer og avklaringer

Selv om vi tok forbehold om at noe kunne være skjevt fremstilt eller endog usant, sto vi foran store etiske utfordringer. Skulle vi publisere noe av dette, så var vi avhengige av å kunne sjekke fornærmedes historie ved hjelp av andre kilder og annen dokumentasjon. Som nevnt over måtte vi også verifisere historien så langt det lot seg gjøre. Den personen påstandene var rettet mot, måtte også selvsagt få mulighet til samtidig imøtegåelse. Videre var det en utfordring at ingen av hendelsene var anmeldt til politiet.

Aftenposten og andre norske medier har høy terskel for å omtale, og ikke minst for å identifisere i, slike saker. Var dette noe vi i det hele tatt kunne *vurdere* å publisere?

I flere land, også i vårt naboland Sverige, var det på dette tidspunkt en rekke personer som i kjølvannet av #metoo-bølgen ble identifisert som gjerningspersoner. Dagens Næringsliv hadde allerede 13. desember identifisert den daværende Ap-nestlederen i en artikkel med anonyme kilder. Det var vanskelig å vurdere kildegrunnet, og artikkelen ble derfor ikke sitert i Aftenposten.

I Sverige ble den ene antatte overgriperen etter den andre navngitt, først i sosiale medier, så i de tradisjonelle mediene. Samtidig akselererte saken om Trond Giske i norske medier. Medietopper tok i debatten til orde for at mediene måtte være «på lag med tiden», det vil si med kvinnene, med de fornærmede. #Metoo har hittil i stor grad handlet om å se det hele fra fornærmedes side, om å ta ofrene på alvor og tro dem.

Diskusjonen gikk også høyt i Aftenposten. Samtidig lå konkurransen med andre medier i bakhodet hele tiden. Vi antok at også andre medier arbeidet med forhold i Høyre og Unge Høyre. Men det var først da saken eksploderte, med vårt oppslag 11. januar, at andre medier kom på banen.

Til tross for høy temperatur ville vi være sikre på at arbeidet fulgte etiske spilleregler. Dermed måtte vi bruke den tiden det tok for å kunne verifisere opplysninger, vurdere grundig hvem og hva som skulle omtales, og hvem som eventuelt skulle identifiseres. Her var avdelingsledelse og nyhetsredaktør tett med i diskusjonene.

Riise ble den eneste personen vi identifiserte med navn og knyttet til en svært alvorlig hendelse.

Dette gjorde vi i oppslaget 12. januar der en jente, anonymt, fortalte sin historie. Det var en sterk historie vi hadde jobbet med i flere uker for å få verifisert og bekreftet. Vi hadde én førstehåndskilde, altså fornærmede. Og vi hadde to andre kilder med nærhet til hendelsen.

Likevel var vi i tvil om saken kunne publiseres. Hva hvis Riise avviste det hele? Så langt hadde Riise strengt tatt ikke erkjent noe annet en pågående sjekking av Unge Høyre-jenter som var noe yngre enn ham.

Men: Konfrontert med den detaljerte beskrivelsen fra jenta, erkjente Riise overfor oss at han hadde hatt seksuell omgang med en svært beruset 16 år gammel jente på et fylkesårsmøte i Unge Høyre i 2014.

Uten denne erkjennelsen fra Riise er det langt fra sikkert at saken hadde blitt publisert.

Men fordi Riise bekreftet hovedelementene i jentas historie, slapp våre redaktører å ta stilling til hva vi hadde gjort *uten* en slik erkjennelse.

Ingen andre av de personene Høyre og Unge Høyre mottok varsler om, ble identifisert av oss. Vær varsom-plakatens paragraf 4.7 legger rammene for vurderingene i slike spørsmål. I tillegg var dette situasjonen:

- Fornærmede ville ikke bidra med opplysninger, heller ikke anonymt.
- Fornærmede/nære vitner ønsket at Aftenposten skulle ha innsikt og kunnskap, men motsatte seg omtale av saken.
- Flere saker var for svakt dokumentert med påstander som ikke lot seg underbygge med andre kilder.
- Antatt gjerningsperson avviste anklagene eller nedtonet alvorligheten i det som skulle ha skjedd.
- Hendelsen lå langt tilbake i tid, og en publisering ville medført en stor belastning for involverte.
- Sterke henstillinger fra Høyres kommunikasjonsavdeling, fremført på vegne av andre, om å la være å publisere av hensyn til personer som hadde tatt konsekvensen av feil som var begått, og forlatt politikken.

I ettertid ser vi at vi i realiteten var et godt stykke unna publisering, og ikke minst identifisering, når det gjaldt andre påståtte gjerningspersoner i vårt materiale, til tross for at vi hadde lagt ned betydelig tid og arbeid med å samle informasjon.

At noen kilder som vurderte å stå frem, til slutt også landet på *ikke* å gjøre det, er også en del av dette bildet.

4.4 Når publiserte vi - og hvorfor

Vi visste før jul at vi trolig kunne publisere en sak om Riise og beskyldningene mot ham. Anklagene var mange og ganske likelydende. Men vi ønsket å få noen av kildene til å stå frem, hvis de orket, og det var tilrådelig. Åpne kilder ville være å foretrekke foran anonyme. Et alternativ vi diskuterte, var om flere kunne stå frem sammen anonymt.

Problemet med en slik sak var at det var høyst uklart hvor detaljert en publisering kunne være.

Flere kilder var usikre på om de ville være med. De var tydelige på at dette var veldig vanskelig å snakke om. Ikke minst var det vanskelig å snakke med journalister. Noen av historiene var også hendelser fra tilbake i tid, og flere kilder hadde forsøkt å legge opplevelsene bak seg. #Metoo vekket følelsen av urettferdighet, av ikke å bli hørt eller trodd. Flere sa at de ønsket å snakke med oss for at andre jenter ikke skulle oppleve det samme. Noen fortalte oss at mens selve opplevelsen var veldig vond, var det enda verre ikke å bli

trodd i etterkant. Eller å se at vedkommende kunne gjøre det samme mot andre, uten at noen grep inn.

Samtidig ble vi fortalt at det i Høyres Hus ble jobbet med å rydde opp i #metoo-saker generelt og Riises atferd spesielt. Vi fikk også tilbakemeldinger fra kilder i og nær Unge Høyre om at Unge Høyres og Høyres ledelse var klar over at Aftenposten hadde jobbet med saken i flere uker.

Kilder fortalte at Unge Høyre og Riise jobbet for å være først ute med saken. Det er en velkjent strategi å komme pressen i forkjøpet med dårlige nyheter for å styre informasjonen aktivt. Uten at vi kan si at en slik strategi var tilfelle her, var dette noe vi snakket om kunne skje. Vi fikk opplysninger om at Unge Høyre i nesten ett år hadde arbeidet med å kartlegge og nøste opp i «bekymringsmeldinger» knyttet til Riise.

I begynnelsen av januar var vi derfor klar over at vi risikerte ikke å være først med saken. I en så stor og alvorlig sak vil personen det gjelder, og organisasjonen som rammes, måtte få rimelig med tid til å svare på beskyldningene. Det ville innebære at Riise og Unge Høyre ville ha ganske mange timer, kanskje også dager, på seg til å svare på anklagene.

Da Riise sprakk saken selv på Facebook, rett før midnatt 10. januar, var vi ikke veldig overrasket.

Overraskelsen var nok større i Høyres Hus.

I samarbeid med Høyres kommunikasjonssjef hadde Unge Høyres generalsekretær utarbeidet en pressemelding som skulle offentliggjøres dagen etter, 11. januar, på formiddagen. Riise hadde akseptert planen. I pressemeldingen skulle Riise erkjenne uheldig adferd og at han gikk av som følge av det. Men samtidig skulle det påpekes at det ikke var kommet noen varsler på ham. Høyres generalsekretær John-Ragnar Aarset og Høyres parlamentariske leder Trond Helleland hadde satt av formiddagen til å kommentere Riises avgang.

Så tok Riise regien selv.

Vi var altså godt forberedt, selv om vi ikke visste når og hvordan Unge Høyre og altså Riise selv ville ta regien. Dagen etter publiserte vi vår første sak. Vi kunne dokumentere at det forelå flere varsler på Riise, stikk i strid med det han selv skrev på Facebook, og stikk i strid med det Unge Høyre selv sa.

At Riise, Unge Høyre og Høyre selv søkte offentlighet og fremsatte opplysninger som vi kunne kontrollere, gjorde det på mange måter lettere for oss å fortelle hva som lå bak Riises avgang.

4.5 Sikkerhet og notoritet

Alvorlighetsgraden i saken vi jobbet med, og de mange personlige opplysningene og detaljene i historiene, gjorde at vi måtte tenke oss nøye om hvordan vi håndterte kildematerialet.

Vi hadde også erfaring fra arbeidet med KrFU-saken om Julia Sandstø, og vi laget derfor ganske raskt et sett regler vi alle forholdt oss til:

- Alle samtaler ble loggført med hvem som snakket med hvem, hvor og når.
- Innholdet i samtaler med kilder av noen betydning ble umiddelbart skrevet ned i et dokument delt mellom medlemmene i gruppen, reportasjeleder og avdelingsleder.
- Opptak av samtaler av betydning ble gjennomført i direkte møter med kilder når trygghet var etablert og kildene hadde gitt tillatelse.
- All skriftlig kommunikasjon mellom journalistene og nærmeste leder foregikk på kryptert plattform (Signal).
- All kontakt med *førstehåndskilder* ble gjennomført etter et fastlagt mønster, for å søke å etablere trygghet og tillit.
- All kontakt med disse var i hvert enkelt tilfelle klarert og gitt tillatelse til av leder og/eller nyhetsredaktør.

4.6 Kartlegging av nettverket

Etter at Riise ble sykmeldt 14. januar, og et alvorlig faktum i saken var dokumentert og etablert i offentligheten, ble det altså bestemt at vårt hovedfokus skulle ligge på hvordan sakene og varslene, helt fra 2014 og frem dags dato, var blitt *håndtert*. I tillegg skulle vi ettergå påstander mot *andre personer utenom Riise*.

Følgende problemstilling ble da formulert, og skulle, et stykke frem i tid, representere et slags punktum for vårt arbeid med dette sakskomplekset:

- Hvordan var det mulig at Riises problematiske atferd kunne pågå over så mange år?
- Hvordan var det mulig at Riise kunne velges og gjenvelges som UH-leder til tross for bred kunnskap om hans atferd?

Vi måtte finne ut hvem som visste hva og når. Samtidig måtte vi finne ut hvorfor Riises adferd ikke ble tatt på alvor og hvorfor han fikk fortsette med en slik adferd.

Vi visste at enkelte ungdomspolitikere hadde vært tett på Riise i mange år. Vår hypotese var at de måtte ha sett og hørt noe, men hva? Og var de bare profesjonelle ungdomspolitikere, eller var de også tette venner? Hvor gikk grensen, og betydde det noe for hva de så, hva de konfronterte Riise med og hvordan Riise endret oppførsel?

Vi hadde fått opplyst fra kilder at det var en sterk vennekultur i Unge Høyre. På Høyres pressekonferanse 16. januar sa nåværende leder Sandra Brufnot at hun håpet «de som ikke tidligere har turt å varsle fordi jeg har vært venn med Kristian, gjør det nå.» Det er naturlig at

ungdommer som tilbringer mye tid sammen gjennom organisasjonsarbeid, utvikler tette bånd. Spørsmålet her var om disse båndene påvirket enkeltpersoners håndtering av saken.

Vi undersøkte dette gjennom tradisjonelt kildearbeid og nyere metoder som nettverkskartlegging i sosiale medier. Mange av de sentrale ungdomspolitikere i Unge Høyre har åpne profiler på Facebook. Det vil si at hvem som helst kan se vedkommendes venneliste, bilder, grupper og lignende. Et [søkeverktøy](#) som er utviklet av Henk van Ess gjør det også mulig å se hvilke felles grupper, bilder og arrangementer personer har på Facebook. Det gjorde at vi fant forbindelser som ikke nødvendigvis var åpenbare til å begynne med. Flere hadde også åpne Instagram-profiler, et sosialt medium hvor mange deler flere personlige bilder enn på Facebook. Dette gjorde det mulig for oss å kartlegge nettverket rundt Riise. Vi fant en rekke bilder og kommentarer som ga inntrykk av nære vennskap. De samme personene figurerte på bilder fra private sammenkomster, ferieturer og 17. mai-feiringer. Vi sørget også for å lagre det vi fant underveis, i tilfelle det ble slettet da vi begynte å stille spørsmål rundt funnene.

Da vi sammenstilte informasjonen vi fant i sosiale medier, med informasjon om hvordan varsler var håndtert, så vi blant annet:

- Sommeren 2015, året etter Riise ble valgt som leder, er han på tur til Gdansk med blant andre tidligere generalsekretær Christopher Wand og Fredrik Punsvik, som ledet valgkomiteen. Denne valgkomiteen innstilte på Riise som leder. Både Wand og Punsvik visste om det alvorlige varselet mot Riise.
- 20. januar 2016 legger daværende generalsekretær, Erlend Svandal Bøe, ut et bilde på sin Facebook-vegg av Riise og seg selv på en dromedar i Marokko. "Her er knoll og tott på tur", skriver Bøe. Også Bøe visste om det alvorlige varselet, men fulgte ikke opp saken. Samme år ble Riise gjenvalgt som leder.

Kartleggingen viste at flere av dem som hadde håndtert varsler om Riises adferd, også var hans gode venner. Da vi spurte, var flere også åpne om vennskapet. De la også til at det kan ha påvirket håndteringen.

En person som satt i en av de to valgkomiteene som sikret Riise toppverv, sa det slik: – *Herregud. Hva tror du? Mange av de sentrale personene i Unge Høyre i disse årene vokste opp sammen i ungdomspartiet, flere fra de var 13–14 år gamle. Det er klart at da blir det vanskelig å håndtere slike ting.*

En annen sa det slik: – *Jeg kan ikke utelukke at vi kunne ha håndtert det annerledes hvis Kristian hadde vært en vilt fremmed person for oss.*

Vi fikk også opplysninger om at flere aktivt hadde konfrontert Riise med oppførselen, og at de hadde fått hans ord på at han skulle endre adferd og alkoholvaner.

Denne kartleggingen var etisk krevende på flere måter. Vi gransket profilene til unge mennesker fordi én i gjengen hadde gjort noe galt. Det var Riise som hadde trakassert unge jenter. Vennene hans var ikke skyldige selv om de var i samme gjeng. Vi bestrebet oss

derfor på å fremstille saken på en nøktern måte uten at vennene skulle føle seg kriminalisert. Vi kunne heller ikke basere oss på inntrykkene vi fikk fra sosiale medier alene. Funnene ble presentert for de involverte, og de fikk anledning til å kommentere saken.

Vi var bevisste på at bildene og kommentarene ikke var postet med tanke på å bli lest av journalister. Derfor unnlot vi også å publisere enkelte bilder. Vi beskrev flere av situasjonene i teksten, men bare ett av bildene i teksten var rent privat. Vedkommende som publiserte bildet, ble informert at det kom til å bli brukt. Det var publisert offentlig på hans åpne Facebook-profil.

5. Spesielle erfaringer

5.1 Unge Høyre og Riises benektelse av varsler

Det at Unge Høyre, Høyre og Riise var så tydelige 10. og 11. januar på at det ikke var kommet inn varsler på Riise, fikk stor betydning for vårt videre arbeid. Disse uttalelsene provoserte flere kilder, både fornærmede og kilder nær hendelser.

Fornærmede og kilder som tidligere ikke hadde ønsket å snakke med oss, eller vært tilbakeholdne, tok nå kontakt og/eller var etter dette mye mer snakkesalige enn tidligere.

Publiseringen 12. januar av saken der Riise vedgikk seksuell omgang med en beruset 16-åring på et fylkesårsmøte i 2014, og som definerte Riise-saken som en svært alvorlig sak i offentligheten, ville kanskje heller ikke ha skjedd uten dette.

Fornærmede i denne saken hadde nemlig før dette vegret seg for å snakke direkte med oss. Hun var redd for hva offentlig omtale kunne medføre. Hun var heller ikke trygg på vi ville beskytte henne godt nok og gjøre henne anonym nok.

Imidlertid ble hun så trigget av at Riise, slik hun opplevde det, bagatelliserte episoden, at hun ønsket å la seg intervju og fortelle om sin opplevelse.

5.2 Anonyme kilder

I mange år var det en utstrakt bruk av anonyme kilder i norsk presse. Politisk journalistikk har trolig vært et av feltene der denne metoden har forekommet i særlig stor grad. De siste årene har imidlertid bruken av anonyme kilder blitt mindre, det stilles større krav til dokumentasjon og til å gjøre en vurdering av hvorfor kildene forteller dette til oss akkurat nå. Vår oppfatning er at bruken av anonyme kilder har gått ned i norsk presse de senere årene.

I Aftenposten tilsier husreglene en betydelig tilbakeholdenhet i bruk av anonyme kilder.

I arbeidet med varslene i Høyre og Unge Høyre var et stort antall kilder anonyme.

Det ga store utfordringer. Og det bidro til at mye materiale ikke ble publisert. Anonymitet kan gi kilder mulighet til å overdrive eller ikke være like etterrettelige som de ville ha vært hvis de sto frem med fullt navn.

Spesielt utfordrende ble det da enkelte forlangte at deres identitet heller ikke skulle gjøres kjent for den det ble varslet om. Det gjorde enhver kontradiksjon umulig. Det førte til at vi fikk informasjon som sannsynligvis var relevant og viktig, men som vi aldri kunne være sikker på var korrekt. I verste fall fikk vi uriktig informasjon som farget vår oppfattelse av hendelsene.

For de fleste fornærmede var det helt uaktuelt, hele veien, å stå frem med navn. Vi måtte garantere 100 prosent anonymitet for i det hele tatt å få snakke med flere av dem. Noen brukte tid på å bestemme seg, og landet på at de ikke vil bidra med informasjon. Flere fikk etter hvert opprettet kontakt med advokat gjennom bistand fra Høyre, og fikk, slik vi opplevde det, profesjonelle råd om å unngå medieomtale.

Riise selv mente det var flere feil og usannheter i det som fornærmede fortalte til Aftenposten.

Trond Giske fremførte også med styrke at det var flere usannheter i materialet som ble publisert i norske medier i forbindelse med hans sak.

Det er umulig å avvise Riises og Giskes påstander om dette. Og på grunn av den utstrakte bruken av anonyme kilder er det vanskelig å ettergå påstander.

Samtidig ligger det i sakens natur at mange fornærmede i #metoo-saker eller overgrepssaker, generelt ikke ønsker eller makter å fortelle om sine opplevelser hvis de ikke sikres anonymitet.

Om mediene løste disse utfordringene på en god nok måte, vil bli diskutert i lang tid fremover. Forhåpentlig vil mange studere sakskomplekset og måten det ble jobbet på i tiden som kommer, og vi vil kunne lære av det senere.

For å illustrere hvor langt vi gikk i å anonymisere, kan vi nevne saken om den alvorlige hendelsen som ble publisert 12. januar. Vi unnlot å offentliggjøre hvilket fylke hendelsen skjedde i, fordi fornærmede ønsket det. Hun mente offentliggjøring av fylket kunne gjøre henne gjenkjennelig i et mindre lokalsamfunn. Hun var også sårbar overfor familien sin, som ikke visste noe om hva hun hadde opplevd. Vi var enige i hennes vurdering om at hun kunne identifiseres hvis vi skrev hvilket fylke dette skjedde i. Det førte imidlertid til at politiet, som på eget grunnlag startet etterforskning av saken, ikke visste hvor de skulle starte etterforskningen.

Da de åpnet sak, var det galt politidistrikt som etterforsket saken. Og da politiet etterhvert landet på riktig politidistrikt, startet de etterforskningen i feil fylke. Til slutt fant de imidlertid frem til riktig sted.

Påtalemyndigheten henla senere saken med den hovedbegrunnelse at fornærmede, gjennom sin advokat, hadde gjort det klart at hun ikke orket belastningen med å vitne i en eventuell offentlig straffesak mot Riise. Uten hovedvitnet ble det vanskelig å gjennomføre en rettssak, var påtalemyndighetens konklusjon.

5.3 Unge kilder

Arbeidet med denne saken er noe av det vanskeligste vi som journalister noensinne har stått overfor. I tillegg til anonymiseringen, har dette tre hovedårsaker:

- Seksuell trakassering og overgrep var temaer som naturlig nok er svært sensitivt og svært vanskelige å ta opp og snakke om med kilder. Ikke minst må det antas at det var vanskelig for kildene å snakke med fremmede mennesker, ikke minst journalister, om dette.
- Flere av kildene var unge, i alderen 18 til slutten av 20-årene. For noen ble møtet med oss journalister første gang de fortalte om alvorlige hendelser til andre enn nære venninner. Det stiller høye krav til kombinasjonen av grundige, journalistiske metoder og ivaretagelse av sårbare kilder.
- Flere av kildene var, til tross for flere års erfaring i ungdomspolitikken, helt uvant med kritisk og nærgående journalistikk.

Flere av våre henvendelser til fornærmede ble avvist av fornærmede selv. Noen reagerte sterkt på at vi tok direkte kontakt. Flere av disse tok umiddelbart kontakt med Høyre for å melde fra om at Aftenposten hadde tatt kontakt, noe som resulterte i at Høyres kommunikasjonssjef kontaktet Aftenposten.

Også Høyre reagerte sterkt på en slik fremgangsmåte overfor fornærmede. Høyres kommunikasjonssjef uttrykte ved flere anledninger forargelse over en slik fremgangsmåte overfor yngre jenter. Henvendelsene vi gjorde direkte mot disse ble på forhånd grundig diskutert i Aftenposten, også på redaktørnivå.

Vi satt tidlig på et materiale som tydet på seksuell trakassering og mulige overgrep begått av ledere i maktposisjoner mot yngre medlemmer, i noen tilfeller tenåringer. Dette hadde pågått over flere år, til tross for at sakene var blitt varslet om. For å avdekke omfanget av dette, men ikke minst skille rykter fra reelle hendelser, ble konklusjonen fra våre redaktører at det i noen tilfeller var nødvendig å ta slik direkte kontakt.

Uansett skulle henvendelsene skje varsomt og etter et fastlagt mønster. Og hvis fornærmede avviste oss, eventuelt reagerte på vår henvendelse, ble dette fulgt opp med en melding fra oss.

Her er en SMS som i noen slike situasjoner ble sendt fornærmede:

Hei X. Journalist X X, Aftenposten igjen her. Jeg vil bare igjen understreke at vi ikke kommer til å skrive om hendelsen, slik at du har trygghet for det. Ditt navn vil selvsagt heller aldri

heller bli brukt eller omtalt i noen som helst slags sammenheng. Dette handler for vår del kun om å dokumentere omfang og for å forsøke å skille rykter fra reelle hendelser. Jeg håper dette gir deg ro og trygghet for at dette ikke vil bli gjort offentlig kjent. Du må som sagt gjerne ringe meg tilbake, hvis du har ytterligere informasjon som kan være relevant for oss, i en slik sammenheng. Du vil, som jeg sa, nyte godt av absolutt kildevern, i så fall. Vh X X.

5.4 Riises situasjon

Underveis i arbeidet var Riises helsetilstand noe som vi kontinuerlig var opptatt av. Riise var etterhvert blitt 29 år og en erfaren politiker, men likevel fortsatt en ung mann. Medietrykket mot Riise fra en samlet norsk presse, var enormt etter at vi hadde publisert vår første sak 11. januar.

Vi skiftet som nevnt strategi og hovedfokus etter at Riise ble sykmeldt 14. januar. Det ble dessuten tatt forholdsregler som sikret at vi var forsiktige og bevisste på bruken av bilder av Riise i oppslagene som ville komme. Saken ble ikke kalt «Riise-saken», men «varslersakene i Høyre/Unge Høyre».

Høyre oppnevnte en kontaktperson som var tett på Riise i lengre tid etter at han ble sykmeldt, og som også håndterte mediehenvendelser. Denne kontaktpersonen hadde vi hyppig kontakt med så lenge vi jobbet med saken, daglig den første tiden, noe sjeldnere litt lenger ut i dekingen av saken.

Fra 20. januar ble også Riise representert av en advokat.

5.5 Diskresjon om navn

En annen stor utfordring i arbeidet med å kartlegge omfang og å trenge gjennom rykteflommen var å unngå identifisering og bruk av navn. Vi ville unngå å navngi eller identifisere personer som for eksempel uriktig hadde blitt knyttet til seksuell trakassering eller overgrep.

Vi hadde derfor som prosedyre at vi ikke skulle nevne navn, men heller forsøke, i den grad det var nødvendig, å sirkle inn en mulig gjerningsmann i løpet av samtalen.

Vi tror og mener at vi lyktes med det. Det var som regel helt opplagt for dem vi tok kontakt med, hvilken person det dreide seg om.

Det er blitt rettet hard kritikk mot enkelte norske medier for «namedropping» i arbeidet med #metoo-saker i politikken, men det er en kritikk som ikke er blitt rettet mot Aftenposten i denne saken,

5.6 Sterk kritikk

Aftenposten har derimot fått kritikk fra Høyre for at vi tok direkte kontakt med varslere. Det var en kritikk som vi hadde forståelse for, og som vi tok på alvor. Vår vurdering er nevnt i punktet ovenfor i denne rapporten.

Det ble også rettet anklager mot oss om at vi skulle ha presset unge jenter til å stå frem med historier om seksuell trakassering, at vi skulle spurt unge jenter om de hadde ligget seg til verv, osv. Det kom også påstander om at vi hadde ringt midt på natten, fordi enkelte medlemmer slo av telefonen på dagen for å unngå journalistene. Vi har også blitt beskyldt for å følge etter kilder inn på T-banen for å stille spørsmål.

Ingenting av dette er riktig. For oss fremsto anklagene som uforståelige.

Aftenpostens ledelse fikk selv høre slike påstander og tok selv aktive skritt for å sjekke om dette kunne være riktig. Blant annet ble det tatt direkte kontakt med Høyres kommunikasjonsavdeling, som kunne avkrefte at de hadde mottatt slike klager på Aftenpostens journalister.

Vi tror at vi ble skyteskive fordi vi var nyhetsledende i varslersakene i Høyre og Unge Høyre. Etter våre oppslag 11. og 12. januar eksploderte saken i norske medier. Andre medier, over hele landet, kastet seg da rundt og jobbet intenst med saken i flere uker.

Selv om vi opplevde at mye av kritikken var basert på uriktige påstander, er det neppe tvil om at våre henvendelser til unge politikere ble oppfattet og opplevd som svært ubehagelige og at noen av personene kan ha følt seg presset.

Det må vi ta innover oss og lære av. Det innebærer at vi i møte med yngre personer, selv om de er voksne når det gjelder alder, må trå enda mer varsomt enn vi har gjort til nå. Særlig gjelder det når temaet er så intimt og sårbart som det var i denne saken.

6. Konsekvenser

Underveis i arbeidet fortalte ungdom oss at de, eller ungdom de kjenner, har sluttet med politikk på grunn av seksuell trakassering og hvordan sakene ble håndtert i etterkant. Forhåpentlig vil den viktigste konsekvensen av denne saken være at samfunnet ikke mister politiske talenter på grunn av seksuell trakassering og denne type maktmisbruk.

Kristian Tonning Riise, Unge Høyre og Høyres konkluderte 10. og 11. januar med at det *ikke forelå noen varsler mot Riise*.

På grunn av avsløringene som fulgte, opprettet Høyre en krisestab som få uker senere hadde mottatt flere titalls varsler om et stort antall personer

Saken fikk følgende konsekvenser:

- Riises handlingsrom som politiker er blitt sterkt begrenset. Stortingsvervet beholder han, det er et forhold mellom ham og velgerne. Han har heller ikke adgang til å trekke seg fra Stortinget. Men Høyre har ilagt ham en rekke sanksjoner. Han får ikke være talsperson for noen saker for Høyre på Stortinget ut denne perioden. Han får heller ikke andre særskilte verv i Høyre. Hans deltagelse på partiarrangementer er begrenset. Han får ikke delta på noen møter i regi av Unge Høyre.
- Ansatte i Høyre fikk i løpet av vinteren og våren 2018 beskjed om å slutte og har allerede gjort det, til tross for at de har benektet og avvist anklager mot dem.
- Politikere har trådt ut av verv og har forlatt partiet etter å ha fått beskjed om at de ikke lenger er ønsket med videre.
- Noen har fått skriftlige advarsler
- Syse-utvalget foreslo en rekke endringer i Høyre og Unge Høyre for å hindre flere saker, gjøre det lettere å varsle dersom det skjer noe og rutiner for å ta varslene mer på alvor:
 - Blant annet skal ledere avstå fra alkohol, eller nyte svært lite, når de deltar i partisammenheng. Den enkelte politiker skal selv betale for alkohol på partiarrangementer, utover eksempelvis en velkomstdrink og vin til maten.
 - Det skal bli mulig å varsle anonymt.
 - Unge Høyre overlater behandlingen av varsler til moderpartiet Høyre, fordi mange varslingssaker er vanskelig å håndtere og krever en kompetanse som Unge Høyre ikke har.
 - Retten til kontradiksjon for den det er varslet om, skal styrkes.
 - I saker om straffbare forhold som vurderes meldt til politiet, skal kontradiksjon avventes av hensyn til faren for bevisforspillelse.
 - Alle med lederverv skal årlig skrive under på at de har lest og er kjent med partiets etiske regelverk.

VEDLEGG

Fra papiravisen:

(dag-måned-år- tittel)

- 011218 - Disse sakene avslører en alvorlig svikt i Unge Høyre - Maria Sanner Minst tre varsler om KTR
- 011318 - I 2013 ble Unge Høyre varslet om at KTR hadde seksuell omgang med svært beruset 16 åring Tre måneder senere ble han valgt til leder - innfører totalforbud mot alkohol
- 011418 - Høyre har mottatt flere varsler, også mot unge i moderpartiet
- 011518 - Jeg er skikkelig lei meg for at det ikke ble gjort nok for å stoppe Kristians adferd
- 011618 - Unge Høyres generalsekretær sykmeldt
- 011718 - Både i Høyre og Unge Høyre har noen menn hatt et usunt forhold til unge jenter
- 011818 - Jeg har sagt ting jeg gjerne skulle ha latt være usagt Metoo-saker fulgte de tre partilederne helt inn å pressekonferansen
- 011918 - Etterforsker ikke Unge Høyre-saken
- 012118 - Fikk vite om alvorlig hendelse, men fulgte ikke opp
- 012218 - Statsministeren - Vi har sviktet
- 012318 - Etterforskning vil være som et nytt overgrep
- 012418 - Plikt til å etterforske i særlig alvorlige saker
- 012518 - Høyre snakker med politiet tross løfter om anonymitet
- 012618 - Riise vurderer mer formell begjæring om innsyn
- 020618 - Politiet dropper etterforskning
- 020918 - Anklagede Høyre-folk er varslet
- 022418 - Flere av dem som håndterte Riise-varslene, var også hans gode venner
- 022718 - Mange føler en kollektiv skyld
- 031518 - Får ikke delta på landsmøtet
- 031618 Ledere i Høyre bør ha alkoholforbud på partisamlinger
- 040418 - Nachspiel-forbud på Høyres landsmøte
- 060118 - 35 varsler om seksuell trakassering mot 21 personer

Lenker til sakene publisert på [aftenposten.no](https://www.aftenposten.no):

- “Unge Høyre fikk minst tre varsler om Kristian Tønning Riise. Det første varslet kom allerede i 2013.”
<https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/5VnbQW/Unge-Hoyre-fikk-minst-tre-varsler-om-Kristian-Tonning-Riise>
- “Fylkeslag i Unge Høyre vil ikke la Riise være alene med unge jenter”
<https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/J1Elx6/Fylkeslag-i-Unge-Hoyre-vil-ikke-la-Riise-vare-alene-med-unge-jenter>
- Nytt varsel: “Unge Høyre ble varslet om svært alvorlig seksuell episode i 2014”
<https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/VR1Gp1/Unge-Hoyre-ble-varslet-om-alvorlig-seksuell-episode-i-2014>
- “Høyre vedgår å ha mottatt flere varsler, også mot «unge i moderpartiet»”
https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/xR4QxB/Hoyre-har-mottatt-flere-varsler_-ogsa-mot-unge-i-moderpartiet

- “Sykmeldt Kristian Tønning Riise: - Jeg er veldig, veldig lei meg for den smerte jeg har påført andre.”
<https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/8wBRoW/Sykmeldt-Kristian-Tønning-Riise-Jeg-er-veldig-veldig-lei-meg-for-den-smerte-jeg-har-pafort-andre>
- Solberg selvkritikk. “En veldig lei sak, både for Riise og Høyre”.
<https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/213P9a/Erna-Solberg-om-Riise--Det-kan-komme-flere-varsler>
- Flere visste om varslene av alvorlig karakter. Likevel ble Riise valgt til leder av Unge Høyre
<https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/EoabyG/Rakfisklag-fester-og-dromedar-tur-Flere-av-dem-som-handterte-opplysningene-om-Kristian-Tønning-Riise-var-ogsaa-hans-gode-venner>
- Om fotfølging, sommerleir og besøksnekt.
<https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/J1Elx6/Fylkeslag-i-Unge-Hoyre-vil-ikke-la-Riise-vare-alene-med-unge-jenter>
- Generell ukultur i Unge Høyre. Også bekreftet av generalsekretær i Unge Høyre, Maria Barstad Sanner
<https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/wE8Kpd/-Serverte-sprit-til-mindrearige-pa-Hoyre-fest>
- Daværende generalsekretær i Unge Høyre, som mottok varsel om hendelsen, beklager dypt.
<https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/6nkXrL/Tidligere-generalsekretar-i-Unge-Hoyre--Jeg-er-skikkelig-lei-meg-for-at-det-ikke-ble-gjort-nok>
- Strid i Høyres hus.
<https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/gP0J50/Unge-Hoyres-tidligere-generalsekretar-sier-han-varslet-moderpartiet-i-2014>
- Sandra Bruflot visste om “upassende oppførsel”, men tok det ikke på alvor, fordi hun visste det var satt ut rykter om ham.
 - <https://www.aftenposten.no/norge/i/l1zrno/Sandra-Bruflot--Bade-i-Hoyre-og-Unge-Hoyre-har-noen-menn-hatt-et-usunt-forhold-til-unge-jenter>
 - <https://www.aftenposten.no/norge/i/qnRVPo/Pressekonferanse-om-varslingen-e-i-Hoyre--Vi-har-sviktet>
- Riise ble konfrontert, men Erlend Svoldal visste ikke om omfanget.
<https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/On3qwO/Unge-Hoyre-topp-visste-om-seksuell-omgang-mellom-Riise-og-beruset-16-aring-men-fulgte-ikke-opp-da-han-ble-generalsekretar>
- Påtalemyndigheten ber politiet vurdere etterforskning av “12. januar-saken”, men fornærmede ber politiet om å ligge unna.
 - <https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/qlxXAq/Statsadvokaten-ber-politiet-vurdere-etterforskning-av-tidligere-Unge-Hoyre-leder-Fornarmede-ber-politiet-ligge-unna>
 - <https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/0E41Oo/Hoyre-i-samtaler-med-politiet-na-i-Unge-Hoyre-sakene>
- Erna Solberg: – Jeg burde ha blitt informert tidligere - **21. jan. 2018 20:09**

<https://www.aftenposten.no/norge/i/8wBzoW/Erna-Solberg--Jeg-burde-ha-blitt-informert-tidligere>

- Statsadvokaten ber politiet vurdere etterforskning av tidligere Unge Høyre-leder. Fornærmede ber politiet ligge unna. - **22. jan. 2018 15:16**
<https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/qlxXAq/Statsadvokaten-ber-politiet-vurder-e-etterforskning-av-tidligere-Unge-Hoyre-leder-Fornarmede-ber-politiet-ligge-unna->
- Høyre i samtaler med politiet nå i Unge Høyre-sakene - **24. jan. 2018 14:25**
<https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/0E41Oo/Hoyre-i-samtaler-med-politiet-na-i-Unge-Hoyre-sakene>
- Tina Bru om Unge Høyre-saken: – Mange føler en kollektiv skyld - **26. jan. 2018 18:49**
<https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/zLraAO/Tina-Bru-om-Unge-Hoyre-saken--Mange-foler-en-kollektiv-skyld>
- Dette er utvalget som skal granske Høyre- **31. jan. 2018 15:31**
<https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/bKGM0q/Dette-er-utvalget-som-skal-granske-Hoyre>
- Politiet dropper etterforskning av Kristian Tonning Riise - **5. feb. 2018 12:01**
<https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/qlyyeq/Politiet-dropper-etterforskning-av-Kristian-Tonning-Riise>
- Tonning Riise: – Det har vært en stor påkjenning - **9. feb. 2018 19:00**
<https://www.aftenposten.no/norge/i/zL7yJ5/Tonning-Riise--Det-har-vart-en-stor-pakjenning>

Konsekvenser

- Høyre med knusende dom mot Tonning Riise - **14. mars 2018 12:37**
<https://www.aftenposten.no/norge/i/J1Re5P/Hoyre-med-knusende-dom-mot-Tonning-Riise>
- Syse-utvalget: Ledere i Høyre bør ha alkoholforbud på partiarrangementer - **15. mars 2018 10:37**
<https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/G1nEzq/Syse-utvalget-Ledere-i-Hoyre-bor-ha-alkoholforbud-pa-partiarrangementer>
- Ledelsen sier nei til nachspiel på Høyres landsmøte - **3. april 2018 13:50**
<https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/e1XG0K/Ledelsen-sier-nei-til-nachspiel-pa-Hoyres-landsmote>
- Sandra Bruflot blir tredje kvinne som leder Unge Høyre - **21. mai 2018 14:13**
<https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/0E7rag/Sandra-Bruflot-bli-tredje-kvinne-som-leder-Unge-Hoyre>
- Høyre: 35 varsler om seksuell trakassering mot 21 personer - **31. mai 2018 10:43**
<https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/jPJEn/Hoyre--35-varsler-om-seksuell-trakassering-mot-21-personer>

Syse-utvalgets rapport om Unge Høyre og Høyres håndtering av varslersakene:

<https://hoyre.no/aktuelt/nyheter/2018/syse-utvalget-klar-med-sin-rapport/>